

GALÉR

3

LETNIK XXXVII.
1990 - 1991

MLADINSKA REVIJA
LETNIK XXXVII. 1990 - 91
NOVEMBER 1990
ŠTEVILKA 3

PRILOGA

Vasi goriške pokrajine — besedilo,
risba in slike: Boris Rebec.

NASLOVNA STRAN

Ivo Križmančič, 1. r. (1989-90)
OŠ »P. Trubar« — BAZOVICA.

VSEBINA

Neža Mauer: Moja knjiga	49	
Jože Petelin: Tuji jeziki	50	
Jelka Bakula: Pujsek Jumbo	51	
Slavko Kvas: Cicivizija	52	
Ela Peroci: Ajatutaja	53	
Miha Matè: Čarovnika	56	
Janez Bitenc: Uganke	58	
Vojan T. Arhar: Razdalje	14	
Ronč in Brenč	59	
Kotiček za najmlajše:		
Vera Poljak: Radovedni Pipko	60	
Delovni labirint	61	
Ovce, Naslov pravljice,		
Kaj se bo prikazalo	62	
LiKi	63	
Igre z vžigalicami	63	
Branka Jurca: Jakec, Jakica in mačka ..	64	
Vojan T. Arhar: Krivica	65	
Zapojmo veselo		
Janez Bitenc: Lev	66	
Berta Golob: Domači praznik	67	
Janez Bitenc: Uganke	68	
Mali instrumenti:		
Pripr.: Mira Voglar: Zing Zongi	69	
Pripr. Kristina Kovačič:		
Tudi jaz berem strip	70	
Prof. Mavrica: Fizika ni lizika	71	
Vesna Danieli: Informatika od A do Ž ..	73	
L.A.: Od tu in tam	74	
Šolarji pišejo		76
Ronč in Brenč	77	
Urednikova beležnica		78
Branko Lakovič: Uganke in zanke	79	
Poskusimo tudi mi:		
Vzgojiteljska šola:		
Pompon punčka	3. stran platnic	

Ilustracije za tretjo številko Galeba so naredili: Vesna Benedetič, (str. 66); Marjanca Jemec Božič (str. 52, 57); Piero Furlan (str. 59, 71, 72, 77); Božo Kos (str. 64); Borut Pečar (str. 50); Jelka Reichman (str. 49, 55, 67, 68); Bine Rogelj (str. 51); Magda Tavčar (str. 60, 61, 62, 63); Katarina Vremec (str. 73).

Neža Mauer

ilustr. Jelka Reichman

Moja knjiga

Prvo knjigo je dobila
Eva, da se bo učila,
kako napiše pismo se,
ko človek kam po svetu gre.

Še se Eva bo učila,
kaj je dom, kaj domovina,
da zgubilo se ne bo
dekle, ko bo v svet odšlo.

Knjige nas učijo
in razveselijo,
od mladosti do starosti
z nami preživijo.

Naše so in zveste so,
z nami vred želijo si
srečnih dni,
srečnih dni prostosti.

Tuji jeziki

Mihec se je vrnil iz šole domov in že na pragu zaklical mami:

»Nadrebod!«

»Kaj si rekel?« ga je vprašala mama.

»Nadrebod. To po madžarsko pomeni: dober dan!«

»Kje pa si to slišal? V šoli?«

»Da, danes smo se ves dan učili tuje jezike.«

»Tudi madžarsko?«

»Ne samo madžarsko. Mesnečal.«

»Kaj pa to pomeni?«

»V finskem jeziku pomeni: lačen sem.«

»Kaaaj? Tudi finščine ste se učili?«

»Tudi. Pa ne samo finščine...«

»No, ker si MESNEČAL, hitro sedi za mizo. Juha je ravno prav topla.«

»Ketrebod,« je rekel Mihec in zajel žlico juhe.

»Ja, kaj pa je zdaj to,« se je začudila mama. »Ali se bomo od zdaj naprej v naši hiši pogovarjali samo še v tujih jezikih?«

Če slučajno še ne veš, KETREBOD je po špansko dober tek!«

Po kosilu se je Mihec namuznil in rekel mami:

»Veš, samo hecal sem se. Tujih jezikov se sploh nismo učili, vse čudne besede sem si izmislil sam.«

»Sem si kar mislila, navihanec poredni!«

»Poglej,« je rekel Mihec, »vse besede, ki sem ti jih povedal, bom napisal na list. Zdaj pa dobro poglej, kaj vidiš!«

Mama je prebrala NADREBOD, MESNEČAL in KETREBOD in se zamislila.

»Kaj vidim? Tri čudne besede.«

»Preberi jih nazaj, z desne strani proti levi,« se je zahahljal Mihec.

Mama se je zasmajala in rekla.

»Či-ta-pi-sit!«

»Sprašuješ, če sem sit,« je rekel Mihec.

»Ne, ko sem bila še majhna,

smo se v šoli učili japonski jezik in sem ti po japonsko nekaj rekla.«

»In kaj pomeni ČI-TA-PI-SIT?«

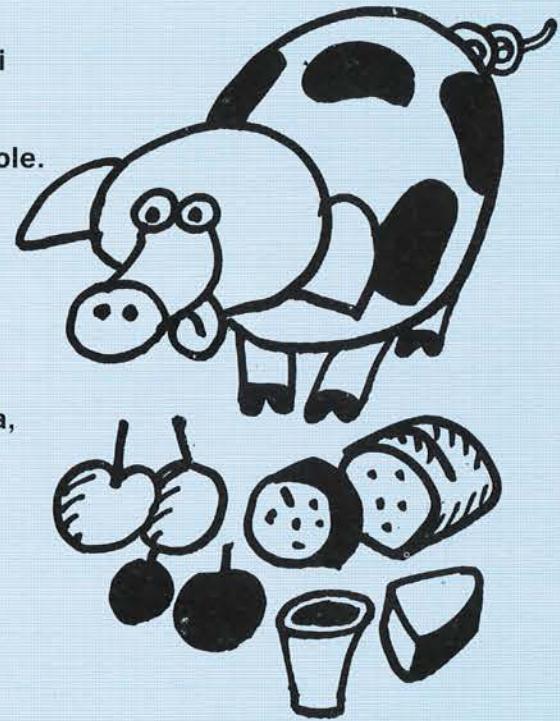
»Natančno to, kar v slovenščini: ti si pa tič!«

Pujsek Jumbo

Pujsek Jumbo po pomoti
je zašel na svoji poti.
Skozi vrata naše šole
vstopil varno brez kontrole.

Vse obrnil je smeti,
našel hrane za tri dni.
Po parketu, med klopmi
malice so tam ležale,
kot da njega so čakale.

Zdaj bo služil za vratarja,
pust ga s krofi bo mastil,
in tako kar brez denarja
se lepo bo poredil.

Cicivizija

Cicivizija sploh ni televizija.
Cicivizija ni v stanovanju doma
tako, kot naša teta televizija.
Cicivizija je v vrtcih,
na igriščih, na morju,
v kopališčih in na otroških
zabaviščih.
Cicivizija je brez ekранa
in anten. Cicivizija oddaja
takrat, ko pada dež ali sneg,
ko je sončno ali oblačno,

ko je toplo ali hladno.
Ta naša Cicivizija čez cel dan
igra, se joka in smeji,
nas obdaruje in kriči.
Včasih v šolo zamudi
in vseeno se rada uči.
Ko je Cicivizija utrujena
in zadnji otrok zaspí,
takrat šele zapre svoje oči.
Zvečer se teta televizija zbudi
starši jo gledajo, otrok pa spi.

AJATUTAJA

Ajatutaja nosi s seboj pravljico o zajčkovi hišici.

Že sredi belega dne pride, tiho po prstih, da ga nihče ne sliši, v fantkovo posteljo in zleze med blazine.

Pod eno blazino skrije zajčka s hišico, pod drugo blazino skrije lisico, pod tretjo pa petelinu.

Potem se Ajatutaja med blazinami preteguje in zeha in drema in čaka, da bo večer in bo prišel fantek spat.

Fantka pa ni. Že zjutraj je odšel na sprehod okoli vasi. To je dolga pot, okoli in okoli vasi!

Šel je in hodil po tej dolgi poti in je srečal najprej peka, ki je z vozičkom peljal vaščanom veliko košaro sveže pečenega kruha.

»Dobro jutro,« ga je pozdravil fantek in ga prosil:

»Daj mi žemljico!«

Pek mu jo je rad dal in fantek jo je pojedel. Mm, kako je bila dobra!

Pomahal je peku in odšel naprej po poti in prišel do hiše, v kateri je živila teta in je prav takrat kuhalo mleko.

Stopil je v hišo in rekel teti: »Dobro jutro,« in jo vprašal: »Mi boš dala malo mleka?«

»Le pridi,« ga je teta povabila in natočila njemu in sebi veliko skodelico mleka.

Ko sta vse popila in se še malo pogovorila, je odšel naprej.

Srečal je otroke, ki so z veliko rdečo žogo bežali na travnik.

»Kaj boste delali z žogo?« jih je vprašal.

»Igrali se bomo,« so mu odgovorili.

»Jaz bi se tudi rad igral,« jim je rekel in so se skupaj igrali. Ko so se naigrali, so ga pustili, naj gre svojo pot in je šel.

Pred hišo na gričku pa je sedela na klopi deklica in se gledala v okroglo ogledalce.

Fantek jo je zmotil in ji rekel: »Naj se pogledam še jaz.« Deklica mu je dala ogledalce in fantek je zagledal v njem svojo kuštravo glavo z dvema rdečima jabolkoma. A to niso bila jabolka, bila so njegova rdeča lica in trdo trmasto čelo, videl je svoj mali nosek, okroglo brado in svetle oči, ki so se tako prisrčno zasmajale, da se je z njim zasmajala še deklica.

»To sem jaz!« je rekел fantek in se še malo pogledal.

»To sem jaz!« se je veselil, deklica pa mu je ogledalce vzela in zbežala z njim v hišo. Potem je še pogledala skozi okno in mu zaklicala:

»Če bi se predolgo gledal, bi ogledalo počilo!«

»Ti se pa lahko gledaš?« jo je vprašal.

»Lahko se gledam, kolikor hočem,« mu je rekla, »ogledalo je moje!« in zaprla okno.

Fantek je še malo počakal in mislil, da se bo deklica vrnila, a se ni. Zaprla je še vrata.

Odšel je počasi spet svojo pot naprej. A ko je zagledal tam spredaj v beli ograji cvetoč vrt, je spet veselo pohitel.

Pogledal je, koliko rdečih jagod raste v vrtu in koliko rož in rožic.

»Vrt, daj mi malo jagod in rožic,« je prosil in vrt mu jih je dal.

Ko je fantek jagode pojedel, je ostal okoli ust in po bradi sladek.

Priletela je čebela, da bi posrkala jagodino kapljico z njegove brade.

Branil se je in krilil z rokama, da bi ga čebela skoraj pičila. Kar zbežal je naprej in priběžal do vodnjaka.

Tam se je napolil vode in se okoli ust umil. A pipe ni dobro zaprl in je voda tekla še kar naprej.

Vodnjak mu je zaklical:

»Ne polivaj z vodo! Voda je dragocena.«

Fantek je pipo hitro zaprl, se zahvalil vodnjaku za vodo in prišel že okoli in okoli vasi.

Pred domačo hišo ga je čakala mama. Dal ji je rože, ki jih je nosil še z vrta in že na pragu si je sezul čevlje.

Samo še malo sta z mamo počakala, da se je zvečerilo.

Ko je Ajatutaja v fantkovi postelji slišal, da prihaja fantek spat, se je še enkrat zadovoljen pretegnil, potem pa se še bolj tiho potajil in čakal.

»Ajatutaja, kje si?« je vprašal fantek, ko je zlezel v posteljo.

»Tukaj,« mu je odgovoril Ajatutaja izpod blazine.

Fantek je blazino dvignil in jo vrgel k petam. Ajatutaja ni bilo več pod blazino.

»Kje si in kje imaš pravljico o zajčkovi hišici?« je spraševal fantek in dvignil drugo blazino. Vrgel jo je na tla, a pravljice o zajčkovi hišici ni našel.

Ajatutaja se je hihital z blazine na blazino. Zahihital se je še fantek in je že mislil, da bo našel lisico in petelin. Dvignil je tretjo blazino in jo vrgel prek postelje. Lisice in petelina ni našel.

Skoraj je zajokal. Vrgel se je po prazni postelji in Ajatutaja ga je pobožal.

Pričel mu je priovedovati pravljico o zajčkovi hišici:

kako je imel zajček hišico in kako je imela hišica dve okenci in vrata in v vratih ključ. Z njim se je zajček v hišico zaklenil.

Mimo sta prišla lisica in petelin. Petelin je skočil na streho in zakikirikal, lisica pa je potrkala na vrata in vprašala: »Je zajček doma?«

Zajček je takoj odklenil vrata svoje hišice in lisico povabil: »Pri di,« ji je rekel, »bova pila kavo in jedla piškote.« »Ne,« je rekel fantek, ko je to poslušal, »pila bosta mleko in jedla žemljico.«

»Res, pila bosta mleko in jedla žemljico,« mu je pritrdil Ajatutaja.

»Saj sta že vse pojedla in popila, samo petelin na strehi ni dobil nič,« je rekel fantek in zaspal.

»Ajatutaja,« je rekel Ajatutaja in pobral izpod blazine pravljico o zajčkovi hišici.

Tiho po prstih je odšel in bo jutri spet prišel, da bo povedal pravljico do konca.

ČAROVNIKA

Iz ravnine sta se dvigala majhna hriba, vmes med njima pa je tekel bister potoček. Na levem hribčku je živel čarovnik Hudobrad, ki je jedel z levo roko, na desnem bregu pa Dobrorad, ki je jedel z desno roko. K Hudobradu so prihajali sami slabí ljudje, da bi jím svetovali, kje bi kaj ukradli, kako bi koga prelisičili ali celo ubili. K Dobroradu pa so se zatekali nesrečniki po pomoč zaradi najrazličnejših bolezni, kajti Dobrorad je poznal na tisoče rož in rožic, njihove koreninice in liste, ki jih je sušil in mlel v velikem možnarju ali pa iz njih delal zdravilne napitke in mazila. Zato se je iz njegove hiše neprestano vil dim, ki je prijetno dišal po rožah in zelih. Prav ta vonj pa je dražil Hudobrada.

»Že spet cmari tisto ščavje, ki me dreza v nosnice in me spravlja v kihanje,« je jezno momljal v svojo mastno brado. »Mu bom že dal vetra! Takšno mu bom zakuhal, da bo ves zelen!«

Dobrorad pa se ni nič kaj preveč menil za svojega soseda. Okrog hiše je še naprej sadil različne rože, jih negoval in potem pripravljal za zdravila. Le to ga je motilo, da ponoči ni mogel spati, kajti k Hudobradu so prihajali zlikovci le ponoči, zato je njegov pes, kaj pes, prava mrcina, kar naprej lajal. Pa tudi njegovo kozo Belko je prebujal iz sladkega spanja, da po več dni ni dajala mleka, ki ga je tako potreboval za svoja mazila.

Zgodilo pa se je, da je neko noč, ki je bila temna in viharna, iskala Dobrorada neka kmetica. V naročju je stiskala vročičnega otročička, ki je stokal od bolečin. Revica pa je zašla na napačen hrib in znenada se je vanjo zakadila velika, črna pošast. Kmetica je pričela kričati, otročiček pa je pretresljivo zajokal.

Dobrorad je skočil iz svoje slamnate postelje in med bliksi in streliami na nasprotnem bregu zagledal ubogo kmetico. Klečala je pred razdivjano črno pošastjo in jo prosila, naj prizanese njej in njenemu otročičku. Toda pes ni popustil, začel je cefrati njen obleko. V tistem trenutku pa se je na vratih že pojavit kosmati Hudobrad.

»Le kdo vznemirja mojega zvestega psa?« je zavpil. »Gotovo je poštenjak, drugače ga ne bi tako razdražil.«

»Oh, sam bog vas je prinesel, dobiti čarovnik,« je olajšano dejala kmetica. »Dolgo pot sem morala prehoditi, da sem našla vas, ki edini lahko rešite mojega sina.«

»Ta je pa bosa! Jaz, da bi reševal in ozdravil tvoj zarodek?! Ti bom že dal kozjih molitvic?« se je privoščljivo zasmejal.

Sklonil se je nad kmetico in jo prijel za lase, toda ko se je hotel vzravnati, je nad seboj zagledal Dobrorada. Ta se je s čarobno palčico dotaknil Hudobradovega psa in ga spremenil v majhno, črno muco. Hudobrad je jezno pobliskoval z očmi in spreminja barve na obrazu.

»Žal ti bo, še žal ti bo!« je slinasto prhal. »Le da pridem v hišo in uporabim svoje čarownije!«

Dobrorad pa ga ni poslušal. Dvignil je kmetico in vzel v naročje njenega sina. Spustila sta se po bregu do potoka, tam pa ji je dajal:

»Vzemi svojega sinka, pojdi čez potoček in ne oziraj se vse dotej, dokler ne prideš do mojega doma!«

In potem, ko je videl, da je kmetica že na drugem bregu, je vzel v roke čudežno palčico in dejal:

»Hokus pokus, koprivas salamandrus, Grdobradus pekatis...!«

In v hipu so na levem bregu pričele rasti koprive, ki so kot velik pajčolan prekrile Hudobradovo hišo. Ta je ves razjarjen planil iz nje, toda znašel se je v pekočem morju rastlinja. Vse ga je ščemelo in peklo. Kmalu je imel tako otečen obraz, da ni ničesar več videl. Prav takšnega pa ga je naslednji dan našel Dobrorad. V roke je spet

vzel čarobno paličico in izrekel čudežne besede. In tedaj se je pojila kosa, ki je neusmiljeno kosila pekoče koprive, ki so se nato same postavljale v kopice. In tam, kjer so bile še malo prej koprive, so vzcveteli beli zvončki. S svojim cingljanjem so prebudili tudi Hudobrada. Bolečine so popustile in Hudobrad je enega izmed njih utrgal ter veselo vzklikanil:

»Eh, ti nagajivček nagajivi, sploh nisem vedel, da si tako lep.«

Potem pa se je hrabro napotil proti Dobroradovemu domu. Vljudno je potrkal na vrata in ko se je ob njih pojavit Dobrorad, mu je planil v objem.

In kaj se je zgodilo potem? No, potem je bilo vse lepo in prav. Čarovnika sta iz kopriv pripravila imenitno kopel, v katero sta nežno in ljubeče položila kmetičinega sinka. Otrok se je sprva zdrznil, toda že v naslednjem trenutku se je na njegovem obrazu pojavit smehljaj. Bil je zdrav.

»Nisem, res nisem vedel, da bi takšne pekoče rastline lahko komu koristile,« je dejal Hudobrad. »Moral me boš naučiti svojih mojstrovin.«

»Seveda te bom,« mu je odgovoril Dobrorad. »Kar jutri pridi k meni, če hočeš.«

Hotel je oditi, tedaj pa ga je Dobrorad pobaral:

»Počakaj, prijatelj! Kaj naj napravim s tvojim psom oziroma z muco?«

»Oh, naj ostane to, kar je. Nikoli več ne bom potreboval takšne mrcine. No, pa vseeno, daj jo fantku, naj mu bo v srečo. Ob njem bo lažje pozabila, da je sploh kdaj imela tako zlobnega gospodarja.«

Od tistih dni je v potočku preteklo že mnogo vode, levi in desni breg pa se od tedaj kopljeta v samih rožah. In še nekaj, na Hudobravi rebri je precej več cingljajočih se zvončkov.

Janez Bitenc

UGANKE

Biserne kaplje
pod skalo šumé,
tisoče kapljic,
se zliva v morjé.

(potok)

Ko pade mrak,
gre za goro,
se vrne z zarjo
jutranjo.

(sonce)

Krog rumene glavice
laski snežno beli
so v poletnem jutru
se čisto razcveteli.

(marjetica)

Vojan Tihomir Arhar

RAZDALJE

Tomaž je učenec četrtega razreda osemletke. Stric z dežele, ki je na obisku pri njegovih starših, ga vpraša: »Imaš daleč do šole, Tomažek?«

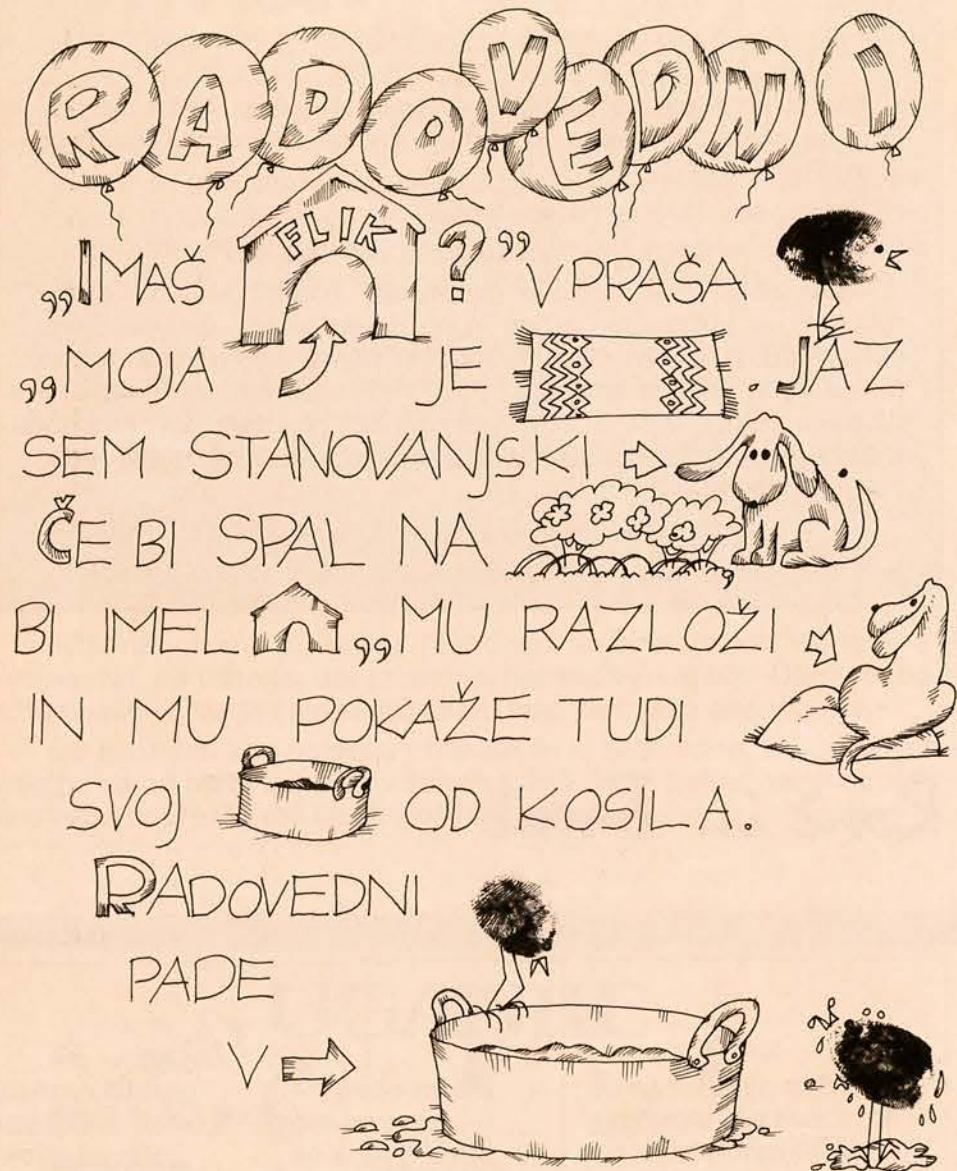
»Kakor se vzame,« odvrne nečak.

»Ne razumem te,« se čudi stric. »Kako to misliš?«

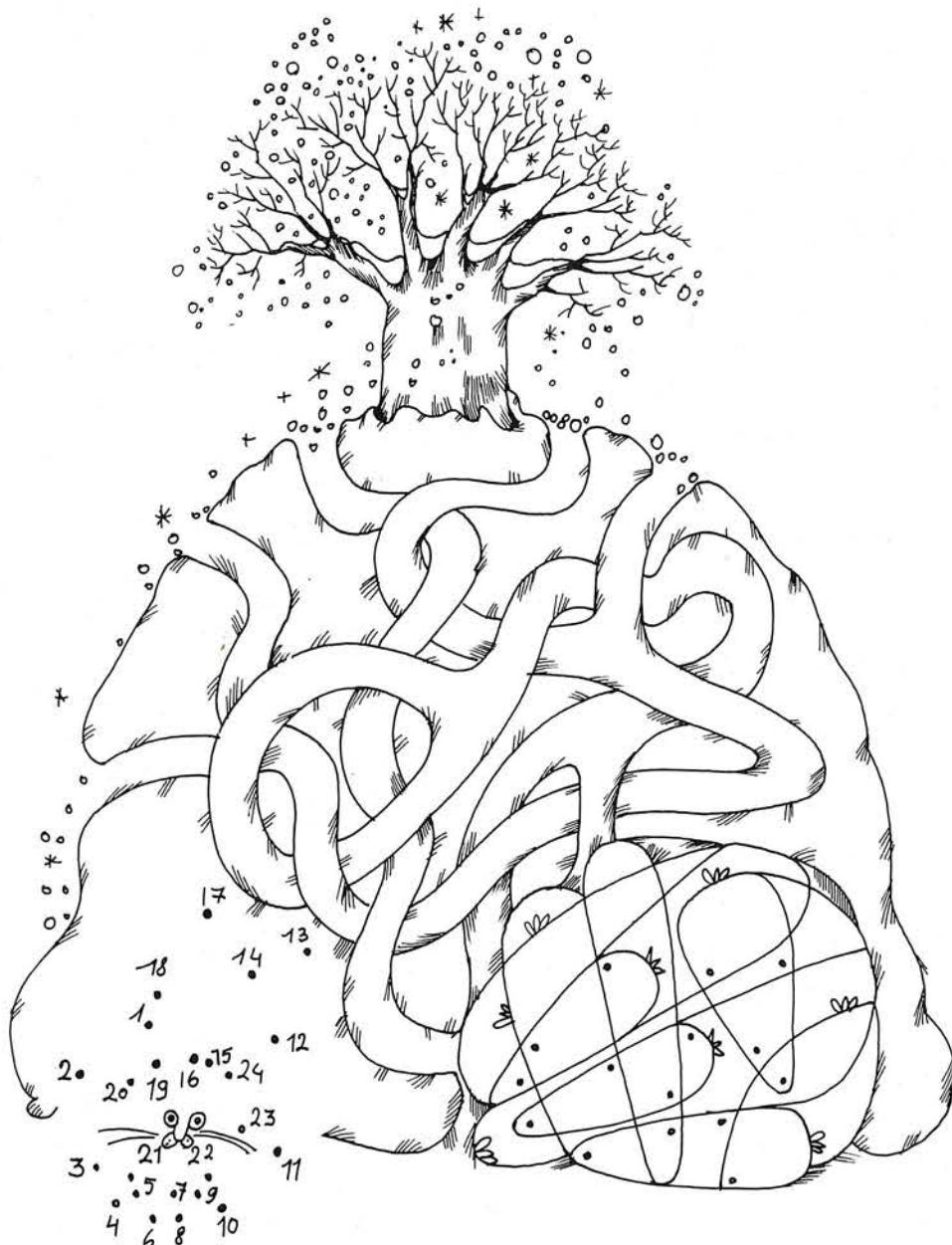
»Glej, stric!« mu pojasni nadebudni Tomaž. »Če se doma naučim, napišem vse naloge in pri pouku znam, če sem vprašan, je pot v šolo in nazaj kratka ter polna zanimivosti. Kakor pa na učne ure nisem dovolj pripravljen, če pozabim napisati domačo nalogu in če dobim slab red, ker ne znam, se moja pot v šolo in potem nazaj vleče in vleče kotlene poznojesenske megle po kotanjah!«

Ronč in Brenč

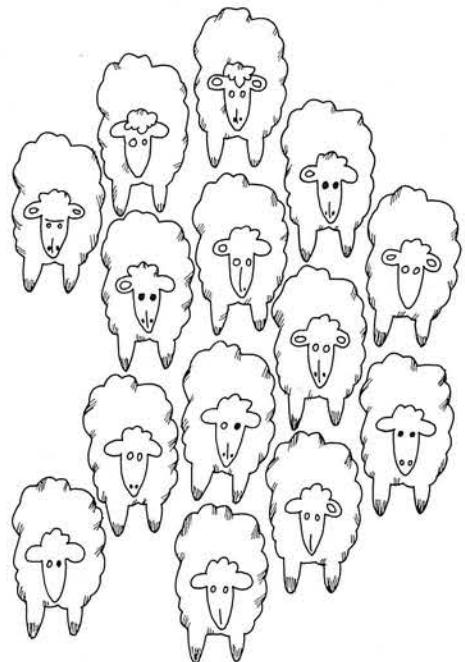

DELOVNI LABIRINT

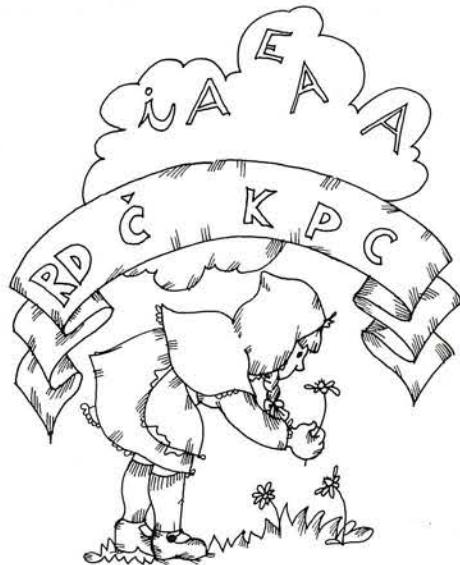
NAJPREJ Z RAVNIMI ČRTAMI POVEŽI PIKE OD 1 DO 24 IN POČRNI POLJA OZNAČENA S PIKO. NATO POPELJI... PO LABIRINTU DO...

OVCE

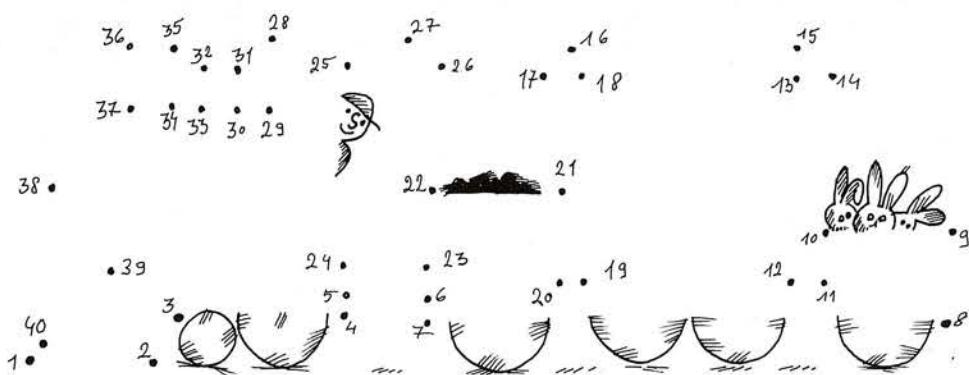
SAMO DVE OVCI STA POPOLNOMA ENAKI. KATERI?

NASLOV PRAVLJICE

NAPÍŠI MED SOGLASNIKE LETEČE SAMOGLASNIKE

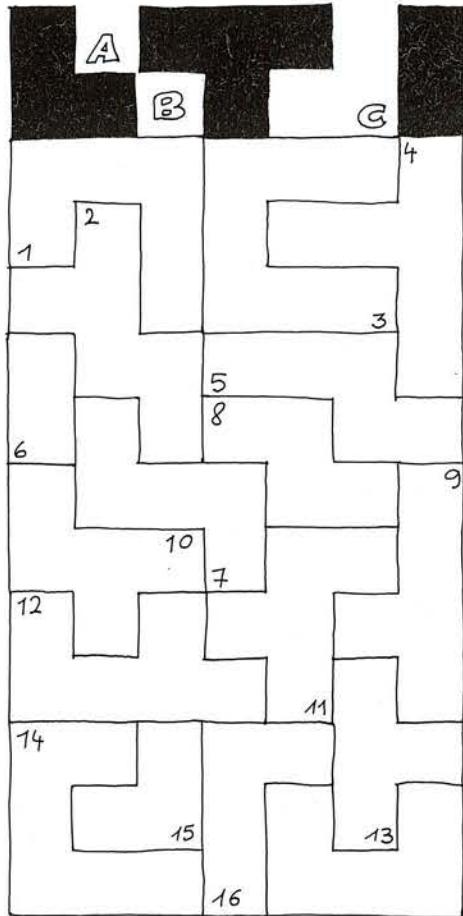
KAJ SE BO PRIKAZALO ?

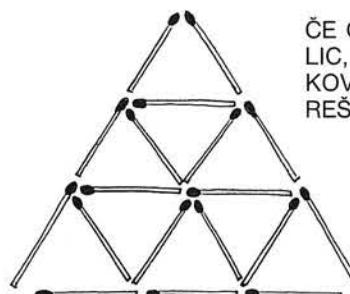
POVEŽI PIKE OD 1 DO 40 IN ... VESELO POTOVANJE!

LIKI

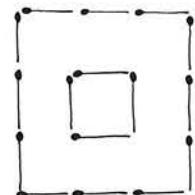
KATERIM ŠTEVILKAM ODGOVARJajo NARISANI LIKI?

IGRE Z VŽIGALICAMI

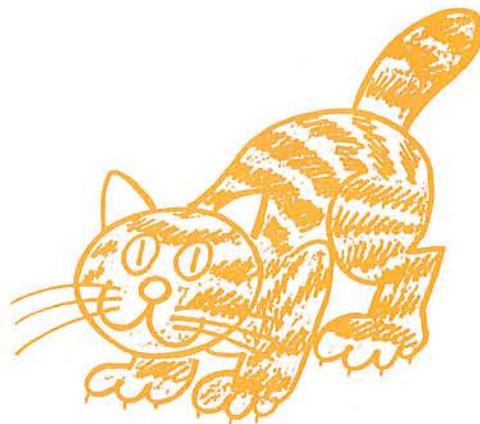

ČE ODSTRANIŠ 5 VŽIGALIC, DOBIŠ 5 TRIKOTNIKOV.
REŠITEV PRIHODNJIČ.

REŠITEV IZ
PREJŠNJE ŠTEVILKE.

JAKEC, JAKICA IN MAČKA

Jakec in Jakica, to nista deček in deklica, to sta dva ptička: Jakec je bel, ves snežno bel, Jakica pa ima sivo suknjico, kjun in noge pa imata obo ognjeno rdeče.

Jakec in Jakica sta letala po kuhinji in ko sta se v kletki nazobala zrnja in napila vodice, sta si zaželeta še jutranje kopanje. Medtem sta prepevala: Dobro jutro!

Tisti dan pa ju je znenada uzrla z zidka pred našo kuhinjo tigrasta mačka. Sledila jima je z očmi, kako sta letala s kletke in na kletko, na okensko polico, in zaželeta si je dober zajtrk - in že je bila na preži.

Z zidka je skočila na breskvino vejo, ki drži prav do našega kuhinjskega okna, od tod pa je pritajeno skočila z druge strani na okensko polico. Obmirovala je, oči so se ji zasvetile, zažarele so, ušesa je prišpičila, brke pa nasršila.

VASI IN KRAJI GORIŠKE POKRAJINE

ZALEPI

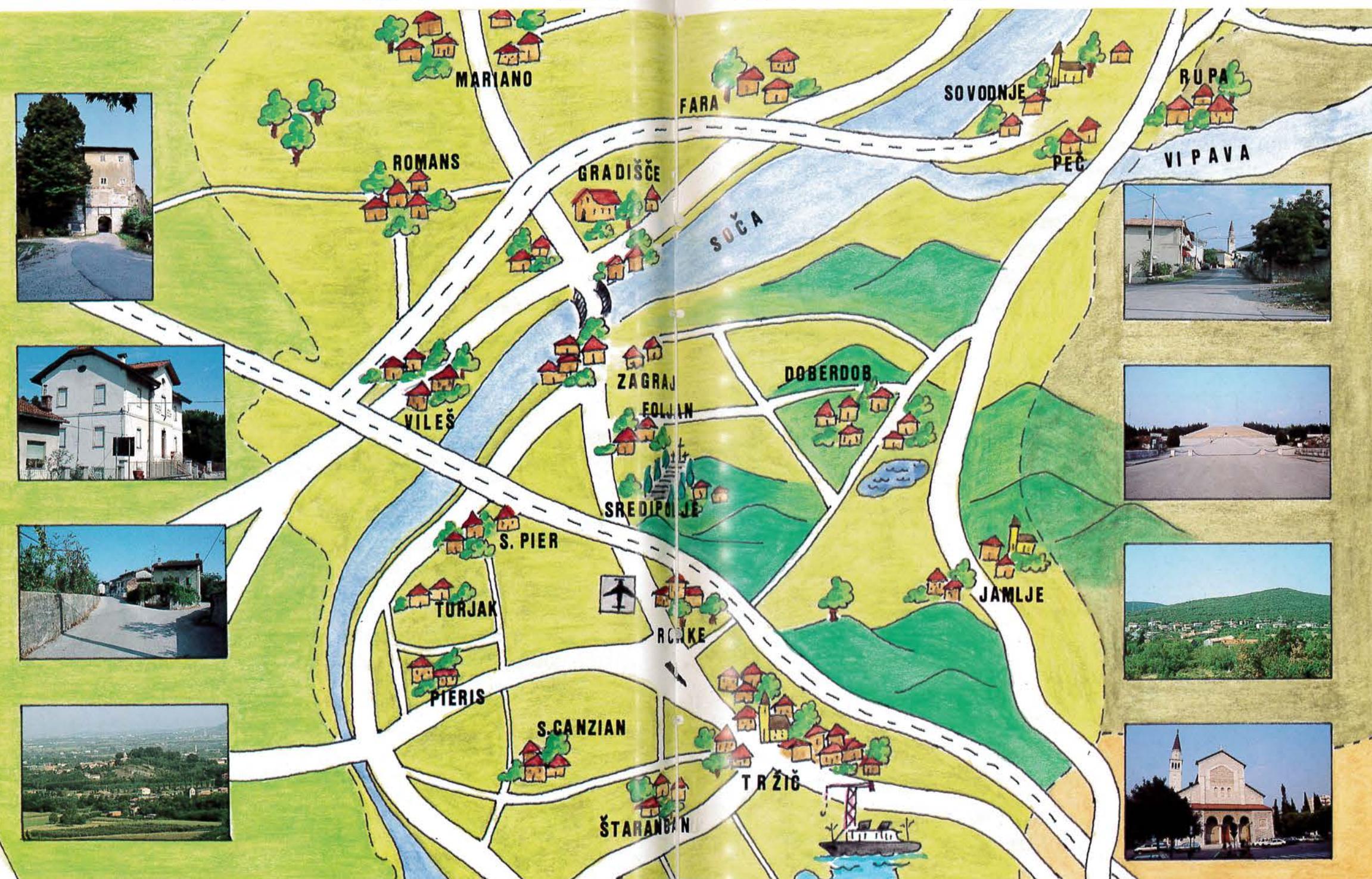
ZALEPI

ZALEPI

ZALEPI

ZALEPI

ZALEPI

VASI IN KRAJI V GORIŠKI POKRAJINI - DRUGI DEL

Pod vsako objavljeno sliko napiši ime vasi, ki jo slika predstavlja. Po objavi tretjega dela izreži odvečna robova in vse tri dele zalepi.
Dobil boš pregleden, panoramičen zemljevid Goriške pokrajine.

VASI IN KRAJI GORIŠKE POKRAJINE

Vtem sta priletela Jakica in Jakec na okensko polico, s krempeljci sta se oklenila, zdaj Jakec, zdaj Jakica, roba široke skodelice, polne vode, in že sta vzletela drug za drugim in s perutnicami vztrepetavala vodno gladino, da je v bisernih kapljah pršela vse naokoli.

Mačka ju je videla, tik pred njo sta bila dva drobna ptička, in že je stegnila šapo in zatem še drugo, a se je ob šipo udarila, da je zamijavkala in zaprhala od jeze. Z dolgim povešenim repom se je užaljeno in razočarano spustila na breskvino vejo, skočila potem na zidek in z zidka na sosedov vrt.

Jakec in Jakica pa sta po jutranjem prhanju spet zapela pesmico: Dobro jutro!

Vojan Tihomir Arhar

Krivica

Oče in njegov osemletkar Dejan prisopihata vsa prepotena na vrh Šmarne gore. Ko sedeta na bližnjo klop, da bi se odpočila, ne zine sin nobene več, čeprav je bil ves čas vzpona nadvse zgovoren.

»Zakaj si utihnil?« se začudi oče.

Deček se zdrzne in počasi odgovori: Veš, očka, razmišljam o tem, kako je svet krivičen. Glej, noge so ves čas premagovale strmino, roka držala grčavo palico, ramena tovorila težak nahrbtnik — no in zdaj, ko sva končno prispeла на cilj, uživa ob prekrasnem razgledu samo glava, ki sploh ni vložila nobenega truda!«

LEV

1.3. Pst, pst, pst... Ti-ho, ti-ho, ti-ho,

kakor miške ti-ho, da nas ne o-zre,

solo

2. Kdo, kdo, kdo? Tam v vi-so-ki travi, kakor

Pst, pst, pst,
tiho, tiho, tiho,
kakor miške tiho,
da nas ne uzre
da na nas ne plane,
da nas ne požre.

Kdo, kdo, kdo?

Tam v visoki travi,
kakor kralj v puščavi
lev mogočen gre,
lev mogočen gre.

Pst, pst, pst,
tiho, tiho, tiho,
kakor miške tiho,
da nas ne uzre,
da na nas ne plane,
da nas ne požre.

Domači praznik

Kake tri tedne preden smo klali, sva šla z očetom v gozd po maklenove veje. Hodila sva križem kražem po zmrznjenem snegu in večkrat splašila kakega dolgouhca, ki je dremal pod smrečjem. Domov sva prišla vsa prezebla. Zvečer sva veje obeliла in jih narezala na manjše paličce. Te so se vse do slovesnega dneva sušile na štedilniku. Klavec jih je rabil za špile.

Posebej smo posušili še meto in majaron in ju nato predrobili skozi majčkeno sitce, da smo dobili okusno dišavo za krvavice. Vendar koline v mojih mladih letih še zdaleč niso bile taka slovesnost kot takrat, ko je bil otrok naš ata. Priovedoval je, da so v tistih časih isti dan prašiča tudi že skoraj vsega pojedli, ne samo zaklali. Na večerjo so povabili bližnje in daljne sosede, potem pa samo pomislite, kako so dobrote hitro skopnele.

Ta navada je počasi zamrla, koline pa so še zmerom ostale domači praznik. Najprej je bilo treba prašiča zaklati. Klavec je prinesel s seboj poseben stol in drugo potrebno orodje, kak so sed pa je pomagal prašiča »držati«. Otrokom so vsi s posebnim užitkom nagajali in jih plăšili.

Med take, ki niso prenesli prashičevega cviljenja, sem spadala tudi jaz. Dokler mi sestra ni prišla povedat, da je pujsu že odtekla kri, sem si v kakem kotu mašila ušesa. Klavec je žival brž razdel na dvoje, potem pa na manjše in na večje kose. Pranje črev je na

kmetih pripadlo hlapcu ali dekli, pri nas pa jih je očistil oče. Tudi takrat sem se zgubila kam daleč proč. Repo in česen pa sem mu poprej vendarle pomagala narezati. S to stvarjo, in z vodo seveda, so se čревa najbolje oprala.

Dela je bilo ves dan zelo veliko. V kuhinji je bilo vroče, pod stropom polno sopare, na štedilniku pa so stali vsi tisti lonci, ki jih drugače vse leto nismo rabili. Popoldne je klavec delal mesene klobase in krvavice.

Za mesene klobase je meso in slanino z nožem razrezal na srednje drobne koščke. V škafu je vse dobro pregnetel, osolil, popral in polil s česnovo vodo pa spet premešal. Oblikoval je klobase in jih spretno zašpilil. Za krvavice je bilo treba pripraviti še več stvari: skuhati kašo in ješprenj, obariti kri in glavino, namešati veliko dišav, krvavice pa najprej na hitro prekuhati.

Za večerjo je gospodinja pravila pečenko, pečenice, krvavice, pražena jetrca, skledo krompirja, kislo zelje in svežo so-

lato. Tisti dan so se otroci čezmerno najedli. Od vseh dobrot sem imela najraje krvavice, oče pa je vačkrat rekel:

— Kdor se je spomnil kašo tlaciti v čreva, je bil res velik požeruh.

Rad pa je imel pečenko, posebno če se je pekla zavita v mrežico. Zraven je jedel nezabelen krompir, kar se je zdelo meni naravnost grozno.

Naslednje dni smo cvrli mast in delali zaseko. Kdor je prišel k hiši, je dobil koline. Sosedom in sorodnikom sem koline nesla jaz. Ko pa so klali oni, so nam jih vrnili. Tako smo pozimi na vasi večkrat jedli dobre reči.

Janez Bitenc

UGANKE

Majhna in marljiva
cvetke obiskuje,
nikdar ne počiva,
nikdar ne miruje.

(čebela)

Teče, teče
po dobravi,
ustavi se
pri zeljni glavi.

(zajec)

Majhni, beli,
sivi, črni na višavah se lové,
razgrajači, postopači
sončne žarke stran podé.

(oblaki)

MALI INSTRUMENTI ZING - ZONGI

POTREBUJEMO:

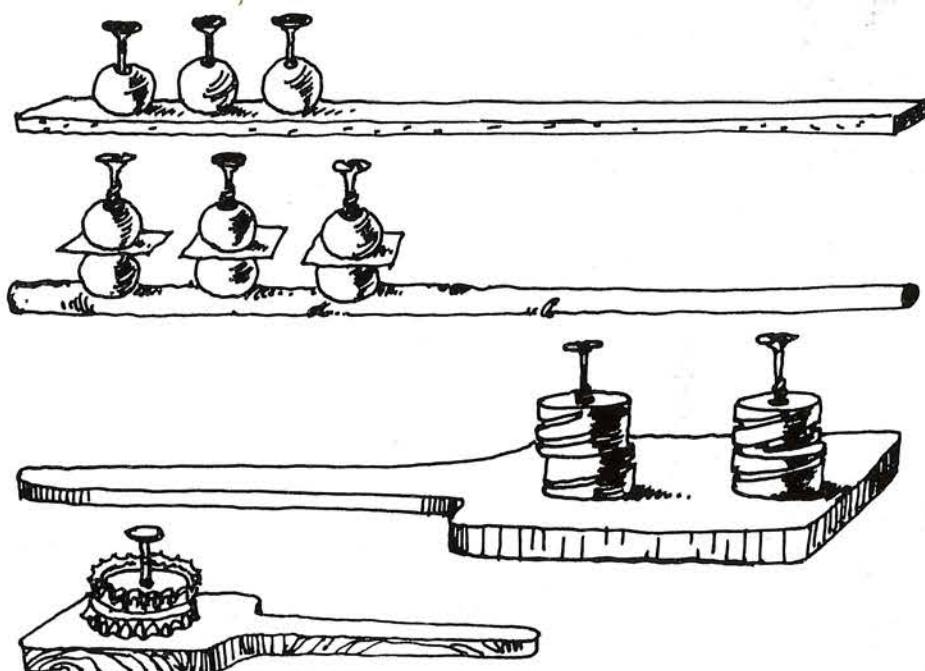
- en ali dva para kovinskih pokrovčkov, nekaj parov plastičnih pokrovčkov, plastične ali lesene ploščice, kroglice...
- vijake ali žebanje,
- lesen ročaj

IZDELUJEMO:

Gibljive delce po dva in dva z vijakom ali žebljem pritrdimo na deščico, palico ali kuhalnico.

KAKO IGRAMO:

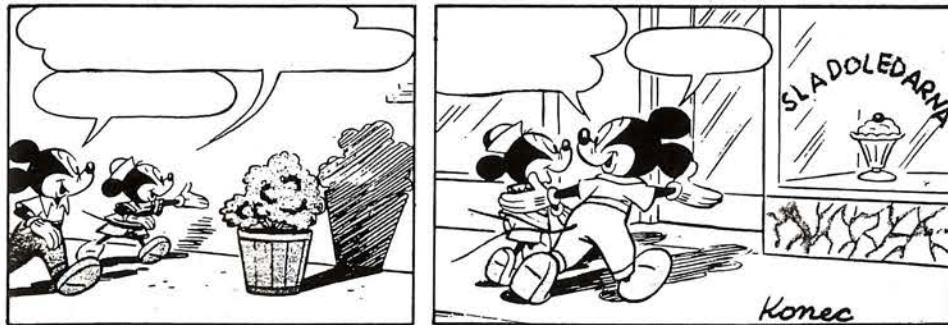
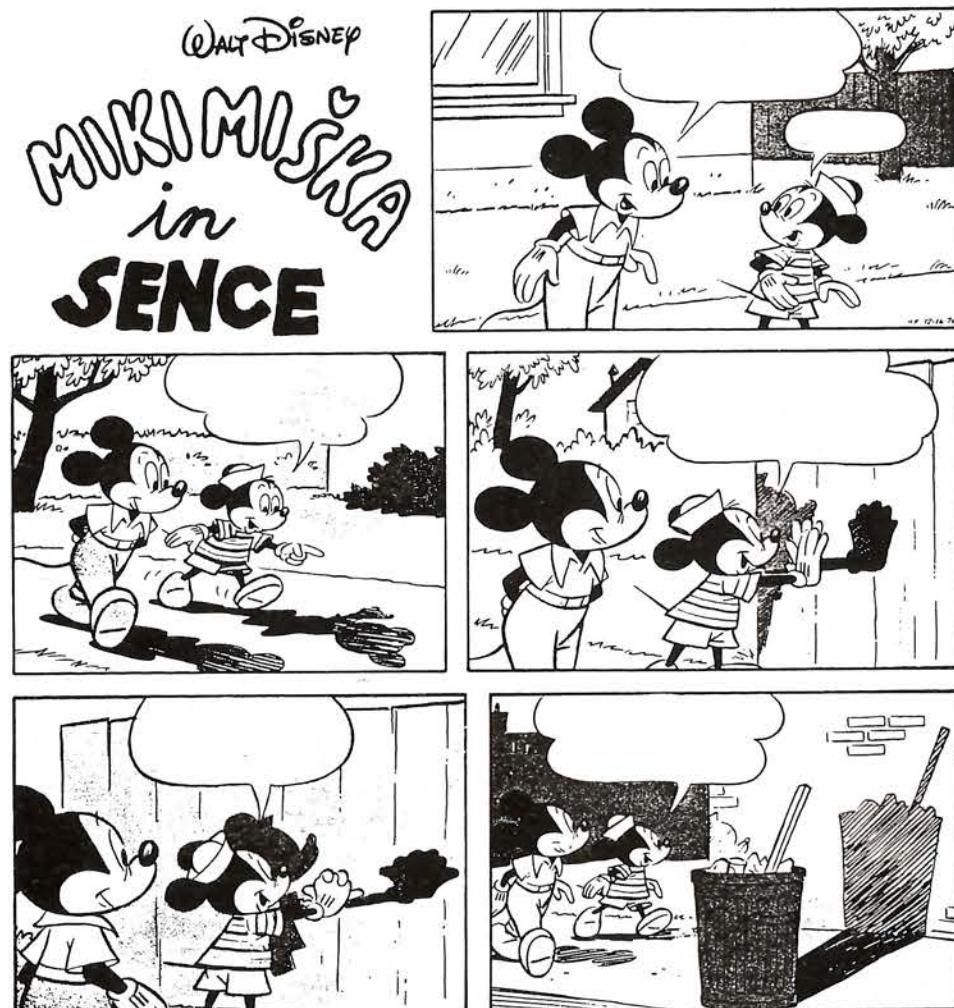
Glasbilo držimo za ročaj in z lesenim delom ogrodja udarjamo ob dlan.

Tudi jaz berem strip!

Pri stripu je važno zaporedje sličic. Joj, kaj bi se zgodilo, če bi bile vse sličice zamešane! Prav gotovo ne bi razumeli, da se mišek Tap igra s sencami, zato da bi mu stric Miki kupil sladoled.

■ Dobro opazuj narisano zgodbino in s primernim besedilom zapolni prazne oblačke. Po opravljeni nalogi pa... na sladoled!

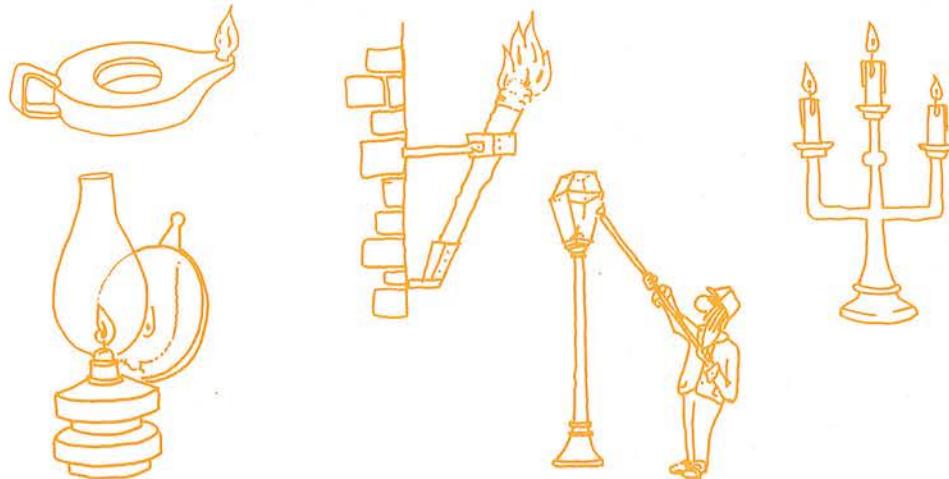

Raziskuje in piše: Profesor Mavrica

Riše: Piero Furlan

Človek je izrabil in izumil druge svetlobne vire.

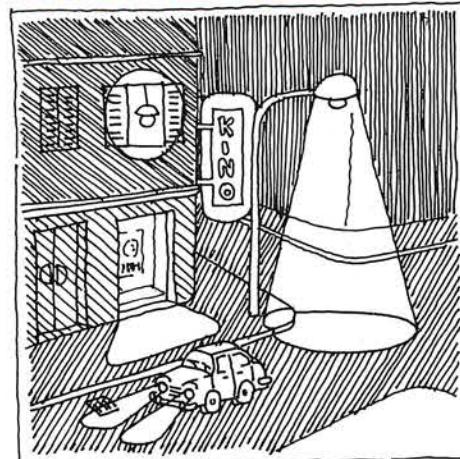
Ali bi znali naštetiti nekaj svetlobnih virov, ki jih je človek uporabljal v različnih zgodovinskih obdobjih in v različnih okoljih?

Katere svetlobne vire je izrabil pračlovek?

Ali veš, kako je človek razsvetljeval prostor pred izumom elektrike (žarnice)?

V leksikonu in drugih knjigah poiščite nekaj podatkov o razsvetljavi v preteklosti.

MESTNA RAZSVETLJAVA

To je razsvetljena mestna ulica. Poiščite vse svetlobne vire in razložite njih uporabo.

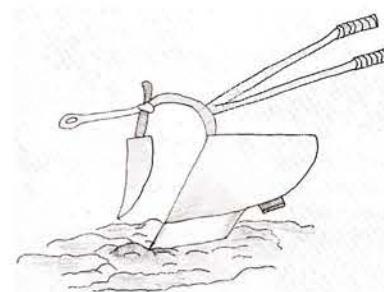
INFORMATIKA od A do Ž ENERGIJA

Ali lahko sekira sama seka drva?

Ali lahko nož sam reže kruh? Gozdar uporablja sekiro. Za delo potrebuje veliko energije, ki si jo pridobi s hrano. Budilka nas vsako jutro zbudi le, če je priključena na akumulatorsko baterijo ali na električno napeljavko. Brez energije ne bi človek mogel poseti v naravo. Vsaka sprememba stanja v narači terja namreč določen trud, ki ga ponazorimo s pojmom energije.

vložimo z oralom v zemljo. Okopana zemlja bo prikladnejša za setev. Semena bodo iz zrahljane zemlje lažje črpala hrano in bodo tako bogato obrodila.

Ali lahko oralo samo preorjenivo? Ne! Potrebno je, da v oralu vprežemo vola. Dandanes priključimo oralu kar traktor. Pripomoček (npr. oralo) prenaša energijo od vira (vola) do uporabnika (zemlje). Energijo volov

Sedaj pa vzemi svinčnik v roko. Ob dvojicah predmetov na piši, ali navedeni predmet odda ali prejme energijo:

- A) Avtobus prevaža otroke. otroci
avtobus
- B) Mojca reže kruh z nožem. Mojca
nož
- C) Žerjav dviga težak tovor. žerjav
tovor

OD TU IN TAM

Osvojitev Everesta

V prvih dneh novembra so se iz Nepala vrnili člani večnarodne himalajske alpinistične odprave »Alpe Adria Sagarmatha Expedition 1990«, ki so se po dveh mesecih bivanja v baznem taboru povzeli na streho sveta, na 8848 metrov visok Everest. Najvišji vrh na svetu so osvojili 7. oktobra, ko so se nanj povzpeli Marija Štremfelj, Andrej Štremfelj in Janez Jeglič. Odravo je v sodelovanju s

Planinsko zvezo Slovenije in pod pokroviteljstvom Avtonomne dežele Furlanije-Julijske krajine organiziralo Slovensko planinsko društvo v Trstu, ki je v priprave za ta velik alpinistični podvig vložilo veliko truda.

Osvojitev Everesta pomeni za vse nas, zamejske Slovence, veliko in pomembno športno zmago.

POPLAVE V SLOVENIJI

Silovito neurje z močnim deževjem je divjalo v Sloveniji in povzročilo katastrofalne poplave, ki so zlasti na celjskem območju in v Savinjski dolini povzročile ogromno gmotno škodo. Reke so prestopile bregove in deroča voda je poplavila polja, vasi in mesta, odnašala je hiše in vdirala v industrijske obrate. Uničene so bile cestne povezave, javna poslopja,

šole in bolnišnice. Še sedaj je nevarnost plazov zaradi razmočene zemlje. Na srečo katastrofalna ujma ni zahtevala človeških žrtev.

Po tej naravni nesreči je od vsepovsod začela prihajati pomoč prizadetim in pozivu o pomoči preplavljeni Sloveniji so se solidarnostno odzvali tudi zamejski Slovenci.

TAJNA ORGANIZACIJA GLADIO

Vznemirljiva aféra tajne strukture italijanskih obveščevalnih služb Gladio, ki naj bi ščitila državo pred domnevnim vdorom vojaških sil z vzhoda, vznemirila in buri politične kroge, vso javno mnenje in Italiji in neti žolčno polemiko med vlado in opozicijo. Mnogi se sprašujejo, kakšno vlogo je imela ta tajna vojaška organizacija v vseh povojnih dogajanjih v Italiji in zlasti pri številnih terorističnih atentatih, ki so se vrstili v zadnjih dveh desetletjih. Posebno pri nas je odkritje afere Gladio sprožilo še največ vprašanje o skriveni dejavnosti pripadnikov te tajne organizacije, ki je imela pretežno v naših krajih zakopana skrita skladišča orožja in je menda podpirala fašistične protislovenske nastope in atentate.

NAGRADI ZA GORBAČOVA

Norveška Akademija znanosti je letosno Nobelovo nagrado za mir podelila sovjetskemu predsedniku Gorbačovu za njegovo veliko prizadevanje pri odpravljanju vseh vrst oborožitve in utrjevanje miru na svetu. Italijanska vlada pa je Mikhailu Gorbačovu podelila nagrado »Fiuggi« za trud, ki ga izkazuje pri uveljavljaju človekovih pravic.

Gorbačov je osebno prišel v Rim, kjer mu je predsednik republike Cossiga izročil priznanje in petstomilijonsko nagrado. Ob tej priložnosti se je sovjetski voditelj v Vatikanu sestal tudi s papežem Janezom Pavlom II.

EVROPSKA KONFERENCA

V Parizu se je sredi novembra odvijala izredna, zgodovinska konferenca za varnost in sodelovanje v Evropi. Prisotni so bili predsedniki in voditelji vseh evropskih držav, Združenih držav Amerike in Kanade, ki so podpisali sporazum o krčenju konvencionalnega orožja in s tem postavili besedo konec 45-letnemu napetemu obdobju hladne vojne. Pariška konferenca pomeni velik preobrat v sedanji Evropi, v kateri so odpravili bloke in je prišla do izraza trdna volja po utrditvi miru ne samo na starci celini, temveč na svetu, in poglobitvi prijateljskih stikov med posameznimi državami. Edina skrb udeležencev konference je bila, kako na najboljši način premostiti hudo bližnjevhodno krizo in prisiliti Irak, da po mirni poti umakne svoje sile iz Kuvajta.

Francoski varnostniki in protiteroristični agenti so ves čas trajanja evropske konference v Parizu skrbeli za varnost prisotnih državnih poglavarjev, predvsem ameriškega predsednika Busha in sovjetskega predsednika Gorbačova.

ČAROVNIKI IN VOJNA

Predsednik italijanskih čarovnikov Marco Belelli napoveduje izbruh tretje svetovne vojne. Izjavil je, da se bo zalivska kriza leta 1995 izrodila v tretjo svetovno vojno. Temu naj bi bila kriva neodločnost ameriškega predsednika Busha, ki ni ukazal napasti iraškega samodržca Sadama Husseina med 10. in 30. oktobrom, ko so bile takrat zvezde najbolj naklonjene temu podvigu. Za bodoče vojne katastrofe je torej kriv Bush, kateremu je Belelli že pred časom naslovil pismo s priporočilom za napad, a je pismo ostalo brez odgovora.

Upati je le, da se je italijanski čarovnik debelo zmotil.

JUNAKI SMO TAKI

Svetilka

Potrebuješ:
ostanke prozornega barvanega papirja,
prozoren lim,
prazno in čisto steklene posode
lučko, svečko.

Navodila za delo:

1. razreži prozoren papir na majhne koščke,
2. z limom premaži zunanjost steklene posode,
3. na posodo nalepi koščke papirja, po želji oblikuj motiv; uporabiš lahko več barv prozornega papirja, pomagaj si s prstimi,
4. ko je okras dokončan, postavi lučko v posodo, prižgi, luč bo osvetlila papir in svetilka bo pripravljena za okras mize, oken, pa tudi grobov.

Jasmina, Nicoletta, Biserka, Katy,
Martina, Karin, Tilen, Federica
OŠ »P. Tomažič«
TREBČE

Iztok Cergol, 4. r.
OŠ »F. Milčinski« KATINARA

PREDSTAVLJAMO SE

Letos obiskujemo že drugi razred osnovne šole. Znamo že brati in pisati. Zato smo sklenili, da bomo z našimi prispevki sodelovali tudi v naši priljubljeni reviji GALEB. Seveda se moramo najprej predstaviti:

smo učenci in učenke drugega razreda osnovne šole »Primož Trubar« v Bazovici.

Ime mi je Petra, pišem se Žagar. Sem visoke postave. Imam dolge rjave lase. Imam rjave oči. Imam širok nos in rdeča lička. Včasih sem frfra. Všeč so mi tortelini.

Ime mi je Tanja in pišem se Ciacchi. Sem visoke postave. Imam dolge rjave lase. Imam majhen nos in majhna ušesa. Moje roke in noge so dolge. Sem suha in se mi poznajo kosti. Včasih sem poredna, a včasih tudi pridna. Igram se s punčkami, legom in rada pišem.

Ime mi je Aleš, pišem se Gregori. Sem visoke postave. Sem plavolas in imam modre oči. Imam majhen nos in debela lička. Včasih pozabljam naloge. Rad šivam. Imam dolg jezik.

Ime mi je Ivo, pišem se Križmančič. Sem srednje postave. Sem plavolas in imam zeleno oči. Sem precej priden. Rad pišem matematiko. Rad gledam televizijo.

Ime mi je Lorenzo, pišem se Bachi. Sem srednje postave. Imam črne lase in oči. Rad se vozim s kolesom. Kadar se potrudim, sem priden.

Ime mi je Matej, pišem se Crismancich. Sem srednje postave. Sem plavolas in imam rjave oči. Imam velika ušesa in majhen nos. Pri delu sem hiter. Sem precej priden. Všeč mi je matematika.

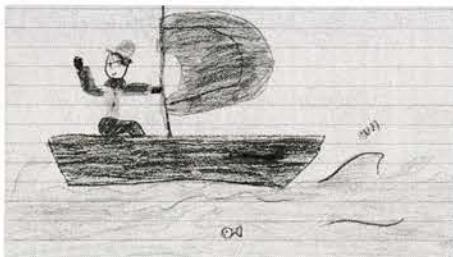
Ime mi je Vitomir, pišem se Križmančič. Sem nizke postave. Imam svetlorjave lase in svetlozelene oči. Imam dolg jezik in sem včasih neubogljiv. Rad se vozim s kolesom.

Predstavili smo se. Tokrat nam je prispevke natipkala učiteljica, prihodnjič pa obljubljamo, da jih bomo napisali sami. Lep pozdrav.

Petra Žagar, Tanja Ciacchi, Aleš Gregori, Ivo Križmančič, Lorenzo Bachi, Matej Crismancich, Vitomir Križmančič
2. r. OŠ »P. Trubar« BAZOVICA

FANTEK IN LADJA

Blizu morja je živel fantek. Nekoč je hotel narediti ladjo. Ko jo je naredil, se je z njo podal na morje. Plul je daleč in gledal ribice. Potem je zagledal otok. Stopil je na otok in zagledal polno živalic. Videl je tudi lisico, ki ga je hotela pojesti, ker je bila

zelo lačna. Dečku je priskočil na pomoč ježek, ki je lisico prestrašil in lisica je pobegnila. Jež in fantek sta postala prijatelja. Nekaj časa sta se igrala, nato se je deček vrnil domov. Bil je zelo vesel.

Nataša Selmanovič
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

KOŠARKA

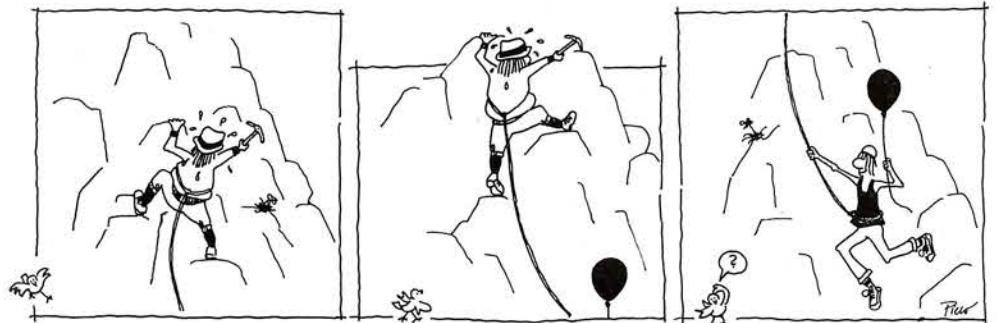
Že dolgo treniram košarko. Košarka je vesel in zanimiv šport. Kakšen dan imam veliko srečo in zadenem mnogo košev. Včasih pa ne zadenem nobenega.

Še bolj zanimivo je na tekmi. Kadar zgu-

bimo, nas trener ošteje. Našemu trenerju je ime Lauro. Imamo ga radi. Zelo rad igram košarko.

Erik Sancin
4. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

Ronč in Brenč

Dragi šolarji,

končno je izšla tudi novembriska številka Galeba, ki ste jo nedvomno že nestrpo pričakovali. Pričakovali zato, ker sem s pričujočo številko vsem zvestim naročnikom obljudil lepo nagrado: Bambičev strip »Kralj Honolulu«, ki ga je v izredno uspelem ponatisu izdalо Založništvo tržaškega tiska v počastitev umetnikovega življenjskega jubileja: 85-letnice, ki jo je slikar Milko Bambič, avtor prvega slovenskega stripa, slavil letošnjo pomlad.

Obljubo sem izpolnil in sedaj imate pred seboj lepo knjigo, ki bo nedvomno obogatila vašo domačo knjižnico. Prepričan sem, da ste zadovoljni in da boste strip »Kralj Honolulu« pozorno prebrali in se pri tem zamislili, da je ta Bambičeva stvaritev iz leta 1935 še vedno živa in aktualna, primerna tudi za današnje dni. Prijetno branje vam želim.

Sedaj pa nekaj besed o vmesni prilogi v barvah in o nalogi, ki vas čaka.

Lani sem vam posredoval tri barvne priloge z risbo tržaške pokrajine. Tri priloge ste potem sestavili in zlepili in dobili pregleden zemljevid s slikami posameznih krajev. Letos je na vrsti goriška pokrajina, prav tako v treh prilogah, ki jih boste kasneje zlepili skupaj.

No, tokrat vas čaka še ena naloga, ki je povezana z žrebanjem lepih Galebovih nagrad, od katerih je prva nagrada kolo. V prihodnji številki bo izšel še tretji del risbe goriške pokrajine. Tedaj bom objavil tudi imena vasi, ki jih slike predstavljajo in jih boste pripisali na zemljevid, vendar ne vseh. Nekatera imena krajev, največ šest, bom izpustil in uganiti boste morali vi sami, na kakšne vasi se slike nanašajo. Ta imena krajev boste potem napisali na dopisnico in jo poslali uredništvu. Vsi tisti, ki boste pravilno odgovorili, boste prišli v poštev za veliko nagradno žrebanje lepih nagrad.

Potrudite se torej in se skušajte že sedaj pozanimati, kakšne kraje predstavljajo objavljene slike v prilogi. Mislim, da ne bo težko, le malo truda boste morali vložiti v to nalogu. Pomislite, da vas čakajo bogate nagrade.

UREDNIK

UGANKE IN ZANKE

3X5 3X5 3X5

P	E	S	E	K
E				
S				
E				
K				

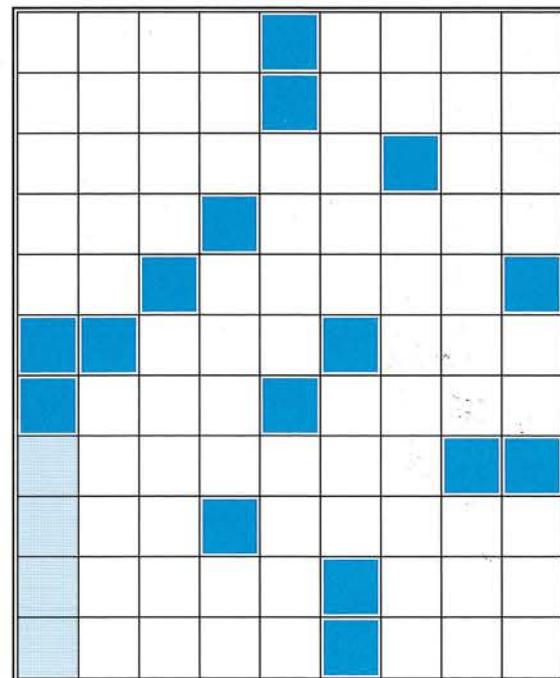
		P		
		E		
P	E	S	E	K
		E		
		K		

			P	
			E	
			S	
			E	
P	E	S	E	K

S pomočjo že vpisane besede (naše vasi Pesek) razporedi v tri zgornje magične like vse spodnje besede.

ANODE	KALUP	REKET
ARENE	KASAČ	ROPAR
EKIPA	LORIS	SILOS
EPOHA	OPERE	UDINE

kombinacijska križanka

V lik razporedi vodoravno in navpično vse spodnje besede. Če jih boš pravilno razporedil, boš v sivih poljih dobil mesto iz naše dežele.

2 črki: EB, ES, GI, OE, US

3 črke: AMI, EDI, GEN, LOS, ODA, PIK, RAK, REI, ROD, SUE, TRG

4 črke: ADAM, DUNA, GARE, LADD, LETO, LODI, SOBA, SOSS, TETA, ZOLA

5 črk: AGAVA, DRAVA, ESTER, GAETA, OD-NOS, SLOGA, STOUT, TARSA, ZAIRE

6 črk: INDIGO, SENIOR

7 črk: STEWARD, TANATOS

8 črk: AVTOSTOP

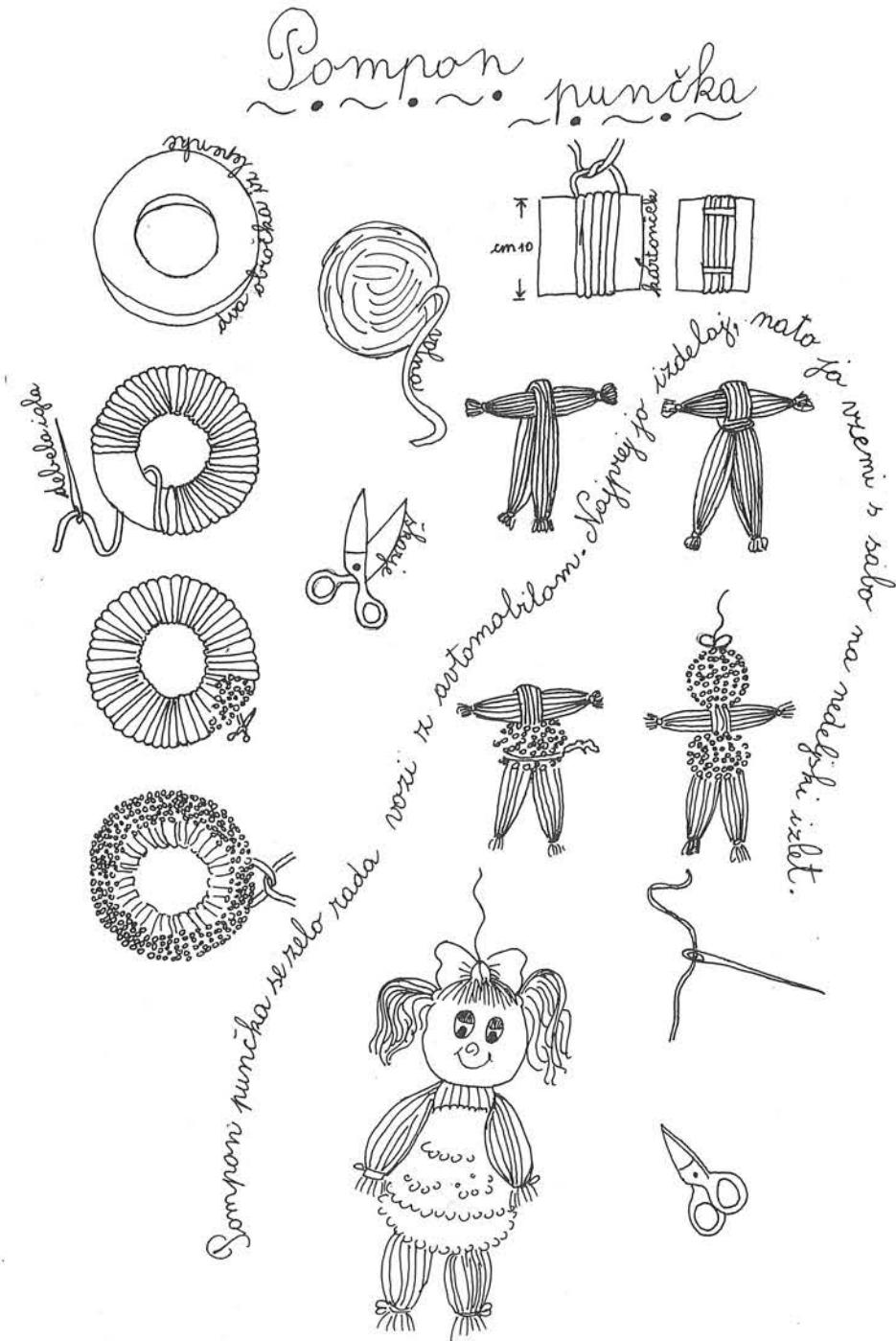
Slikovna križanka

AVTOMOBILSKA OZNAKA FIRENC		JE LAHKO TUDI KRVNI	ŽLAHTEN, INERTEN PLIN	MAJHNA SKALA				
				NA DROBNO IN DEBELO				
INTERJEV NOGOMETĀŠ								STO KVADRATNIH METROV
PREGIHALKA IBERIJE						TARANTO		
REPUBLIKA OB GVINĒJSKEM ZALIVU						RASTLINSKA BOĐICA		
HEKTOLITER ALI MAĐARSKA IN LUXSEMBURG					ŽELEZNISKA PROGA			
PLAČILO ZA AVTORSKO DELO					ŽENSKO IME			
LOVRO KUHAR		SLOV. PESNIK (VALENTIN)					OTROŠKA ZABAVA	ZDENOŠKO ŠPORTNO DRUŠTVO
OKRAJSAVA ZA KULTURNI DOM		BIJVŠI NOGOMETĀŠ (IGI)				GREGOR ROŽMAN		
		RIJEKA				KUBA V SREDI		
ČEŠKOSLOVAKSKI DENAR (MN.)					ŠESTODESET MINUT			
JUG. KOŠARKAR (VLADE)					MOŠKI GLAS			

VZGOJITELJSKA ŠOLA
Aleksandra, Katja, Matejka, Melita, Nataša

**Rešitve ugank pošljite čimprej na uredništvo Galeba: Lojze Abram,
Ulica G. Amendola 12 - 34134 Trst.**

REŠITVE UGANK IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

NAŠ KOŠARKAR. Rodman - Kleine - Bradley - Manning - Cooper - Jabbar - Drexler - Jordan - Hodges - Chapman - Dantley. *Rešitev* = Dean Oberdan.

KOMBINACIJSKA KRIŽANKA. Katalog - anatema - Tales - ikona - Nana - KE - Ari -sik - RE - etos - ananas - Ivanka - Nardin - alea. *Rešitev* = Katinara.

SLIKOVNA KRIŽANKA. Poker - Abano - Ren - Krištof - oaza - rt - osli - Lia - trud - Nada - Rem - Ivan - odbojka - KA - Se - red - Andora - kinin - omika. *Na slikah* = Krištof Kolumb, Andora.

REŠITVE SO POSLALI: Ingrid Žagar, Vasja Križmančič, Damir Crismancich, Petra Žagar, Ivo Križmančič, Matej Crismancich, Lorenzo Bach, Vitomir Križmančič, Tanja Ciacchi, Aleš Gregori, Martin Grgić, Štefan Grgić, Valter Mahnič, Denis Froglia, Jana Ban, Kristjan Zottich, Sara Illich, Peter Primosi, Mojca Kovačič, Marko Berce, 1., 2., 3. in 4. r. OŠ »P. Trubar« — BAZOVICA. Arin Marchesi, Marko Mahnič, Daša Mahnič, Sara Bevilacqua, Julij Vanello Premru, Matija Vidmar, Martina Tonet, Martina Cunja, Elia Horvat, Sara Lo Casto, Luka Kafol, Eugenio Chiarle, Devan Cecchi, Ivan Mikulus, Anja Starec, Andrea Hrovatin, Ines Zemljič, Tilen Tavčar, Martina Viviani, 2., 3., 4. in 5. r. OŠ »F. S. Finžgar« — BARKOVLJE. Jasna, Jesenka, Patricija, Lara, Kristjan, Tadej, Elizabeta, Karol, 5. r. OŠ »J. Jurčič« — DEVIN. Sara Ferluga, Ivana Sossa, 5. r. OŠ PROSEK. Ilonka Rustja, Jadranka Križman, 1. a r. SŠ »F. Levstik« — PROSEK. Milena Cossutta, Alex Prašelj, 5. r. OŠ »A. Sirk« — KRIŽ. Elio Lobascio, Giuliano Stibiel, Valentina Smotlak, Katja Appe, Riccardo Polesello, Christian Zotti, 4. r. OŠ »M. Gregorič Stepančič« — SV. ANA. Iztok Cergol, 4. r. OŠ »F. Mičinski« — KATINAR. Nicoletta Dessi, Jasmina Kralj, Katy Maurel, Martina Coretti, Biserka Cesar, Tilen Kralj, Karin Crissani, Federica Dagostini, 1., 2. in 3. r. OŠ »P. Tomažič« — TREBČE. Jan Sadłowski, David Tomaselli, Lara Skrinjar, Alex Baruca, Alan Sancin, France Vascotto, Marko Sadłowski, Giorgio Pitacco, Oscar Perosa, Walter Bullo, Claudio Mirceta, Roberto Lombardo, Iztok Skrinjar, Alen Čosić, Nataša Selmanović, Giulia Valassi, Ana Tina Petkovšek, Manuela Pizent, Saša Jančar, Danijel Leone, Jana Miličević, Mitja Štefančič, Karin Mezgec, Fjona Mezgec, Giulia Sadłowski, 1., 2., 3. in 5. r. OŠ »J. Ribičič« — SV. JAKOB. Jana Obad, Vanja Milič, Roby Paoletič, Ketty Furlan, Petra Šegina, Janoš Grilanc, Nina Milič, Goran Simoneta, Martina Kralj, Gorazd Milič, Sara Škerk, Jani Grom, Damjan Batti, Nataša Milič, Emanuel Kralj, Susi Gilotta, Marjan Milič, Andrej Budin, Matej Škerlj, 4. in 5. r. OŠ »1. maj 1945« — ZGONIK. Damjan Pacor, Valentina Battigelli, Elena Agostini, Igor Černjava, Andrej Hrovatin, 3. in 4. r. OŠ »J. Srebrnič« — GABROVEC. Corinna Candian, Nastja Milič, Ivana Flego, 5. r. OŠ »K. Širok« — DONADONI.

NAGRADA DOBIJO: Goran Simoneta, 4. r. OŠ »1. maj 1945« — ZGONIK. Aleš Gregori, 2. r. OŠ »P. Trubar« — BAZOVICA. Oskar Perosa, 2. r. OŠ »J. Ribičič« — SV. JAKOB. Igor Černjava, 3. r. OŠ »J. Srebrnič« — GABROVEC. Biserka Cesar, 2. r. OŠ »P. Tomažič« — TREBČE.

Mesečnik (10 številk) — Izdaja: **Založništvo tržaškega tiska, Trst** — Glavni in odgovorni urednik: **Lojze Abram** — Uredniški odbor: **Marij Čuk, Nataša Kalc, Kristina Kovačič, Vera Poljšak, Magda Tavčar** — Uredništvo: **Ul. G. Amendola 12, 34134 Trst, tel. 415534** — Uprava, fotostavek in ekspedit: **Ul. dei Montecchi 6, 34137 Trst, tel. 7796600, 7796610** — Tisk: **Graphart, Ul. D. Rossetti 14, 34126 Trst, tel. 772151** — Posamezna številka: **3.000 lir, dvojna: 4.000 lir, naročnina: 20.000 lir**

Galeb je registriran na sodišču v Trstu pod št. 158 od 3. maja 1954

Galeb je včlanjen v zvezo periodičnega tiska USPI (Unione Stampa Periodica Italiana)